

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 158.

Göteborg den 20 okt. 1962.

Käraste min lillasyster!

I går kom ditt brev nr 157 av den 15 ds och i dag kom Davids nr 119 av den 10 ds. Jag ska väl tacka dej så hjärtligt förgårdagsbrevet. I dag tänkte jag: Hur ska det bli för mej när både Hella och David kommer hem. Det blir då väldigt fattigt det som hamnar i min brevlåda. Inte bor ni i min närhet heller någon av er. Och brev skriver man väl knappast till de sina i detta land. Vad vet jag Detta är bara den ena sidan av saken. Mest fröjdar jag ju mej åt att ni ganska snart ska komma hem. Och då jag här för liden var väldigt trött ett tag, så tänkte jag: Ack om Hella ändå vore hemma, så kunde jag ju fly till henne ett par veckor! Folk tycker att jag kan väl unna mej att lägga mej till på ett pensionat någon tid. Men jag gillar inte sånt, för jag tycker att det blir för dyrt. Och jag har ju det så bra hemma. Och lever mycket billigare. Tackolov! Jag inbillar mej nämligen att det kan tänkas bli lite billigare hos Hella! Mina kulörta syakon ska väl också prövas, var dom nu kommer att hamna, jag menar dom allra mörkaste. Det är nog inte så dumt att ha en lägenhet på en plats, där man vill bo. Även om både lägenheten och inventarierna har farit illa under dessa år.

Vad det gör mej ontom Lally och alla omkring henne! Denna tjusiga och duktiga flicka med en inte helt frisk make och sina båda små barn. Om vår Gud ändå ville intressera sej lite extra för Lally! Vi talar med honom därom.

Såååtrevligt att Vida Post gett en så stor gåva till krykbygget!

Jag hör inte så mycket på sång och musik, särskilt inte musik. Men just nu sjunger Jussi Björling i Sverges bilradio med C.G. Hammarlund. Bilradion är så omväxlande och jag har ofta på den ett par timmar på lördag om det passar mej. Om Lally skulle jag vilja säga att när du tycker att man kan skriva till henne, så kan du låta mej veta det. Därför att jag själv varit lika illa ute, skulle jag gärna vilja "prata" lite med henne. Men inte så länge dom kanske vill hålla det hemligt. Så väl att Thomassons kan hjälpa dom lite. Ack ja!, brukade mamma Lampan ja! Det är klart att det inte kunde vara mer än 1 i ett paket. För så mycket väger dom väl i alla fall med emballaget att det inte går på 1 kg. Du gissar rätt, det var en söt liten lykta, hängande i en båge. Du har också rätt i det att jag nog hellre ville ha en lampa, som gav lite mer ljus ifrån sej. Om jag ska ha den på TV så menas det visst att det skonar tittarens ögon att ha en ljuspunkt ovanpå apparaten. Jag har också funderat på att ännu en gång vandra runt med min kinesiska lampa och försöka få något slags skärm till den. Sällan har jag blivit så lessen för "en värdsalig sak" som då jag slog sönder kupan till den. Det här kan du ordna när det passar. Det är inte så noga om det blir före eller efter jul eller efter "Påska"

Söndagen den 7 ds var en stor dag för vår församling. Efter en god trospredikan av Åkesson enligt Hebr. 11 hade vi dopförrättning med nattvard. Mycket folk. Dopkandidaterna var 4. Gudrun Åkesson, pastorns äldsta dotter närmare 15 år, Birgitta Mogren kanske något över 20 år, sedan något år tillkörande kören, Bertil och Kerstin Sahlin, för några år sen hitflyttade från Eskilstuna med sina föräldrar, vilka kom på flyttningsbetyg. Fina praktiga människor. Kerstin tog studenten i våras och Bertil går på Chalmers. Dessutom välkomnades ett äldre par, Elin och Herbert Lindahl, som kommit på flyttningsbetyg från Härnösand och en ung man som heter Ziegel på betyg från Åmål. Så kom på rekommendationsbetyg en med. stud. vid namn Magnusson och chalmérist som heter Lindén. Jag tror att båda redan är aktiva i vårt ungdomsarbete. Du kan själv räkna ut att det blev ett tillskott på 9 personer. Och så praktigt och intelligent folk Det sistnämnda drabbar oss inte alltid. Men dom kan väl vara bra ändå. Jag menar om intelligensnivån ligger lite lågt. Eller något annat ligger lite lågt. F. n. har vi pastor Bengt Lind från Vänersborg här några dagar. Han tycks ha kommit till V. från Älvdalen. Känner ni honom? Det är en intressant människa! Han är nu en medelålders man. Har arbetat vid något järnverk eller var det kan vara men har kämpat i flera år, tror jag, med en kallelse från Gud. Det

Ällde för honom att "lämna näten" för människofiskarens uppgift. Han hade då stor familj och kampen var hård. Men så gav han efter och det måste väl också säjas om hans hustru, förstår jag. Han har inga teologiska studier vid någon skola bakom sej. Men han är en duktig talare och sångare och musiker och en varmhjärtad och saklig förkunnare. Jaså, sa Åkesson till honom, då dom första gången träffades vid ett predikantmöte sedan allt omstörtats för honom, du har äntligen kommit dit där Gud och jag ville ha dej! I kväll kommer en flock sångare och vittnare från hans församling för att deltaga i mötet. Han har en hel flock med nyvunna ungdomar i sin församling och har alltså haft en märkbar framgång sedan han kom till V.

Om Ebbas 70-årsdag har hon ju själv skrivit.

Garnet var bara rosa och brunt. Men det behöver du inte komplettera. Jag har visserligen inte sett det, för jag sa bara till att Olle fick ta det med sej hem. Det bruna skall jag hämta någon dag i den kommande veckan. Glömde det, då jag var hos Ebba på 70-årsdagen.

Just nu har jag hört ett föredrag i radio av en herre som heter Håkan Karlbrink.

Ämne: Skriftrullarnas drama. Döda-havarullarna, som du förstår. Detta korta avsnitt har jag nog hört mer än en gång förut. Men jag tycker ändå att det är oerhört intressant. Att läsa om sånt rör jag inte med, men lyssna tycker jag om. Nisse Kahlrot har tackat nej till Borås-kallelsen efter en ganska lång fundering. Vart dom nu ska vända sej vet jag inte.

I söndags hade jag gruppmöte hos mej. Vi är väl 12-15 st. men bara 5 närvarande jämte en fru Lina Andersson från Hisingen. De övriga hade annåt förhinder. Och då är det inget att säga därom. Vi hade en trolig stund. Lina är väl vid min ålder. Vi hade sällskap från kyrkan på förm. Jag sa att i em. skulle hon väl gå till gruppmötet i Elim. Nej det skulle hon nog inte. "När det blir hos dej, ska jag komma" sa Lina. Ja, sa jag, då får du komma i em. kl. 18. Välkommen. Och hon kom och var så glad och tacksam till både Gud och människor att få vara med. Troligen känner hon sej ensam och främmande i sin egen grupp och var så tacksam få vara med här eftersom hon kände mej. Ja, då blir man själv också glad. Hennes man är inte kristen. Och sånt folk blir ofta ensamma om man inte ägnar sej litv åt dom. Det tror med de käraste hälsningar

Milge